

Transportministeriet

Transportministeren

Transportudvalget
Folketinget

16. december 2021
2021-3914

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 2. december 2021 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 98:

Vil ministeren redegøre for, om det ifølge lovgivningen er vanvidskørsel, hvis en ældre person (uden forsæt) tager fejl og kører ned på motorvejen i den forkerte retning? Og mener ministeren i bekræftende fald, at det har været tanken med loven, at den skulle ramme mennesker uden fortsat til vanvidskørsel? Der henvises til artiklen "Politiet jager 85-årig vanvidsbilist" fra Newsbreak.dk den 26. november 2021 (<https://newsbreak.dk/kultur/politiet-jagter-85-arig-vanvidsbilist/859816/>)

Svar:

Vanvidskørsel er ikke et selvstændigt straffedelikt, men en betegnelse, der anvendes i forhold til fastlæggelse af sanktioner for flere forskellige grovere færdselsforseelser.

Ved lov nr. 534 af 27. marts 2021 om ændring af færdselsloven blev det fastlagt, at følgende færdselsforseelser i sanktionsmæssig sammenhæng betegnes som vanvidskørsel:

- uagtsomt manddrab under særligt skærpene omstændigheder (straffelovens § 241, 2. pkt.),
- uagtsom forvoldelse af betydelig skade på nogens legeme eller helbred under særligt skærpene omstændigheder (straffelovens § 249, 2. pkt.),
- forsætlig forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed (straffelovens § 252, stk. 1),
- særlig hensynsløs kørsel (færdselslovens § 118, stk. 10, jf. § 126, stk. 1, nr. 4),
- kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med mere end 100 km i timen (færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 11)

- kørsel med en hastighed på 200 km i timen eller der over (færdselslovens § 126, stk. 1, 10), og
- spirituskørsel med en promille over 2,00.

Tilregnelserkravet i forhold til overtrædelse af færdselslovens bestemmelser er ikke forsæt, men derimod uagtsomhed. Med undtagelse af straffelovens § 252, stk. 1, kræves der således ikke forsæt til de færdselsforseelser, der i sanktionsmæssig sammenhæng betegnes som vanvidskørsel.

Kørsel mod færdselsretningen på motorvej vil typisk være omfattet af enten færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4, om særlig hensynsløs kørsel eller af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, om tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, hvor der er forvoldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor.

Overtrædelse af § 126, stk. 1, nr. 4 (særlig hensynsløs kørsel), giver en ubetinget frakendelse af førerretten og er i sanktionsmæssig henseende omfattet af betegnelsen vanvidskørsel. Overtrædelse af § 125, stk. 1, nr. 1 (tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden), giver en betinget frakendelse af førerretten og er ikke i sanktionsmæssig henseende omfattet af betegnelsen vanvidskørsel.

Det centrale for anvendelsesområdet for § 126, stk. 1, nr. 4 (særlig hensynsløs kørsel), er, at bestemmelsen skal anvendes ved kørsel, der er karakteriseret ved, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andre trafikanters sikkerhed, således at der stilles krav om en kvalificeret form for tilregnelser. Et sådant krav stilles ikke i forhold til § 125, stk. 1, nr. 1 (tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden).

Om kørsel mod færdselsretningen på motorvej betragtes som særlig hensynsløs kørsel (§ 126, stk. 1, nr. 4) afhænger efter retspraksis således af de konkrete omstændigheder ved kørslen, herunder hvorfor der blev kørt i den forkerte retning, over hvor lang en strækning kørslen har fundet sted, med hvilken hastighed, det øvrige kørselsforløb, mængden af øvrig trafik, oversigtsforhold og eventuel anvendelse af havariblink.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht